

Kitap ehlinin çoğu, hak kendilerine apaçık belli olduktan sonra, içlerindeki çekememezlikten ötürü, sizi, inandıktan sonra küfre döndürmeyi isterler. Allah'ın emri gelene kadar onları affedin, geçin. Allah muhakkak her şeye Kâdir'dir.

صدق الله العظيم
(Bakara Sûresi / 109.ayet)

Oryantalizm (3. Bölüm)

Oryantalizmin İslam Düşüncesine Etkisi

Hem fertler arası ilişkileri düzenleyen hem de nefis tezkiyelerini sağlayan bir din olarak İslam, batılların belirlediği din standardının dışına çıkmaktadır. Batılların İslam hakkında verdikleri hükümler, içinde sosyal ilişkileri belirleyen hükümler olan Yahudilik için uygulamazlar. Oryantalistler zayıf hadislere dayanmakta bir sorun görmezler. Tarih ve siyer kitaplarında doğruluğu ispatlanmamış zayıf haberleri inceden inceye araştırırlar. Bu gizli defineyi (!) ortaya çıkarmada ve zayıf rivayetleri arayıp bulmada tükenmez sabırları vardır. Çoğu zaman iddialarını çürüten nas (ayet/hadis) ve haberleri, delilleri görmezden gelirler. İşin ilginç biribirinden alıntılar ile bu delilsiz düşmanca iddialar zamanla şöhret bulup hakikatmiş gibi algılanmaktadır.

Avrupalılar sadece İslam topraklarını işgal etmediler. Aynı zamanda, klasik İslam geleneği ile irtibatını koparılmış yeni siyasi ve fikri elitler ürettirler. Modernleşme adına yaşanan sekülerleşme ve köksüzleşme Batıya karşı derin şüpheler yaratmıştır. (İbrahim Kalın, İslam ve Batı)

Batılılaşmış seçkinler arasında çıkan milliyetçi önderler kendilerini yönetme hakkı talep ediyorlardı. Bu sayede batılılar devasa sömürge bürokrasisi yükünden kurtulmakta idiler. Ayrıca Batı dışı halkların tepkileri, artık, sömürgeci batıya değil, öncelikle toplumların idaresini ellerinde bulunduran batıcı seçkinlere yönelmekte idi. Yeryüzündeki teknolojinin kaynağı sınırlı ülkelerin elinde tutulmak isteniyordu. (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi)

İslam ülkelerinde siyasi sömürgecilik azalsa da yerini kültürel emperyalizme bırakmaya başlamıştır. Oryantalistler yeni yeni batılı devletlerin vesayetinden kurtulmaya başlayan devletleri de boş bırakmamış ve Müslüman halkın maddi manevi yükselişlerine kızgınlık duymaya devam etmektedirler. Oryantalistlerin önemli bir eksiği de Müslümanların genelini temsilden uzak figürleri ön plana çıkarmaları ve tüm İslam âlemini temsil etme eğilimini o seçtikleri kişilerde görmeleridir. Oryantalistler bilerek ve açık bir şekilde İslam âlemindeki çeşitli eğilimleri seçip, onları ön plana çıkarıyorlar. Çalışmalarında politik çıkarlar gittikçe artmakta, yoğun bir siyonist etki yazılarında görülmektedir. Oryantalistlerin İslam üzerine yaptıkları çalışmada anlaşılması gerekli temel nokta objektiflik, akademik metot, tarafsızlık ve benzeri konulardaki iddialardır. Halbuki kendileri belirli bir inanç ve belirli bir eğilimle İslam'a yaklaştıkları için yukarıdaki kavramları teğet geçmektedirler. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, Krizdeki Oryantalizm-Eleştiriler

Alman şarkiyatçısı Theodor Nöldeke (1836,1930), 1887 yılında, bir oryantalist olarak "Tüm çalışmasının Doğu halklarına dair olumsuz kanaatini teyit etmeye yönelik olduğunu" vurgular. Cambridge Üniversitesinde Arapça kürsüsünü açan kişiler gayelerini, 9 Mayıs 1936 tarihli resmi yazıda şöyle açıklamaktadırlar: "Hedefimiz, Doğu ülkeleri ile yapılacak ticaret yolu ile devlete ve krallığa yararlı bir hizmet yapmak ve kilisenin sınırlarını genişletmektir." Bu bakış açısı batı dünyasında çok uzun bir müddet İslamiyet'in yanlış bilinmesine, bu yüzden de İslam'a karşı kin duymasına neden olmuştur. Bu doğal olarak misyonerlik faaliyetlerinin bir sonucuydu. Bu sonuçta oryantalistlerin büyük payı vardır. Oryantalizm gibi misyonerlikte, sömürgeciliğin keşif koludur! Ama günümüzde oryantalistler bu hususu reddederler. Tüm bu emperyalist ve misyonerlik amaçlı çalışmaları bilimsel merak ile açıklamaktan çekinmemektedirler! Müsteşrikler şüpheli olan ne ise, naklediyorlar. Çünkü bu metot onların menfaatine daha uygun görülmektedir. Aksi halde ellerinde İslam'ı eleştirecek bir şey

kalmayacaktı. Kur'an'da ihtilaf ve çelişki bulunduğu yönündeki iddialar, Batıda ilk olarak Abdülmesih b. İshak el Kindi'ye nispet edilen "Risale" adlı eserde görülmektedir.

İskoçya'da bulunan, Glasgow Üniversitesi İslami araştırmalar bölüm müdürü, bir rahip ve bir misyoner idi. Oxford Üniversitesi, İslam Arap araştırmalar bölümü müdürü ise, bir Yahudi'ydi ve en basit bir Arapça cümleyi bile tercüme edemezken, fakültede, tefsir ve fıkıh üzerine dersler vermekteydi. Üniversitesi Doğu araştırmaları enstitüsünde, İslam ülkelerinde uygulanan medeni kanunlar bölümünün başkanı olan, Profesör Anderson, sırf İslam'da kadın hakları konusunda doktora tezi hazırlayan bir öğrencisinin, İslam'da kadın hakları olduğunu delilleri ile ortaya koyduğu gerekçesi ile tezini başarısız saymıştır.

Meşhur Macar asıllı Musevi kökenli oryantalist I. Goldziher (1850,1921) yazdığı kitaplarda, İslami kaynaklar hakkında yalan söylemekte, yorumlarda aşırılığa, delil olamayacak şeyleri delil gibi sunmaya çalışmaktadır. Goldziher, Mısırlı alim Demirî (1341,1405)'nin, "Hayâtü'l hayevân" (Hayvanların Hayatı) adlı kitabındaki, ya da "Bin bir gece masalları" veya çeşitli yazarların edebiyat kitaplarındaki uydurulmuş rivayetlere itibar etmekte ve onları önemli deliller gibi sunmaktadır.

Suriyeli İslam alimi Mustafa es-Sibâî (1915,1964), "Oryantalizm ve Oryantalistler" adlı kitabında Yahudi asıllı oryantalist Joseph Schacht (1902,1969) ile görüştüğünü ve ona Goldziher'in İslami metinleri tahrif ettiğinden bahseder. "Bu konuda hata etmiştir" der Schacht. "Bu sadece soyut bir hata mıdır?" diye Sibâî sorunca, Schacht öfkelenir. Başka bir konudaki hatalarını da delilleri ile ispatlayınca, "Bu da Goldziher'in hatası ama alimler hata etmezler mi?" diye cevaplar Schacht. Konuşma devam ettikçe oryantalist Schacht kinlenmeye başlar. Sibâî sonunda şöyle söyleyerek konuşmayı bitirmek zorunda kalır: "Şüphesiz senin isimlendirdiğin bu tür hatalar, geçen asırda meşhur hale gelmiştir ve sizden herhangi bir oryantalist bunları "ilmi gerçekler" diye kullanmaktadır."

Batı üniversitelerindeki Müslüman doktora öğrencileri sınavı geçmek için oryantalist teorilerin bilmek değil, aynı zamanda bunların temelden doğru olduğunu kabul etmek zorundaydılar. Avrupa'da mastır ve doktora yapan öğrencilere sözlü sınavlarda daima sorulan soru: "Schacht'ın hadis'e olan ilişkin teorisi hakkında neler biliyorsun?" (Asaf Hüseyin, İslam'ın Batı ile Kavgası)

Edward Said, “Haberlerin Ağında İslam” adlı kitabında şunları yazmaktadır:

“İdeolojik tehdit (Rusya) var iken, Türklerin başka dinden veya başka medeniyetten olmalarına hiç önemsenmezdi. Sovyet tehdidi ne zamanki son buldu, Avrupa gerçek yüzünü Türklere gösterdi, Avrupa'nın yüzü, oryantalistlerin ve Hıristiyanların gerçek yüzüdür. Haçlı saldırılarının getirdiği yenilgi ve taşıdıkları dini taassup oryantalistleri İslam'a düşman bir konuma oturtmaktadır. Batı İslam düşmanlığını başka etiketler altında devam ettirmektedir. Eski nefret ruhu hala akademik etiketler altında sürmektedir. Batı, İslam kültürüne karşı derin nefret duyar. Oryantalistler “had safhada taraflı” insanlardır.”

Mustafa es-Sibâî, oryantalistlerin özelliklerini şöyle sıralar: Hedeflerinden bazıları, İslami metinleri, önceden verdikleri peşin hüküm-kararlarla değerlendirmek; metinleri, şüphe oluşturmak için anlamından saptırmak; kaynak göstermede rahat-serbest davranmak.

İngiliz sosyolog Bryan S. Turner, “Max Weber ve İslam” adlı kitabında şunları yazmaktadır:

“Oryantalistler Avrupa merkezcidirler. Bilimsellikten önce siyasi kanaatlerini ön plana çıkarırlar. Mükemmel avukat kötü yargıçtırlar. Oryantalistlerin İslam'a beslediği kin ve nefret kadar başka kültürlere düşmanlık beslemezler. Birçokları için İslam, yargıcın karşısında duran bir sanık durumundadır. Oryantalistlerin tutumu bize, engizisyon mahkemelerinin tutumunu hatırlatmaktadır. Oryantalistler tüm araştırmalarında sonucu önceden kararlaştırmışlardır. Onlar İslam'ı, kendi anlayış ve düşünce değerlerine göre değerlendirir ve mahkum ederler. Oryantalistlerde insanlık aramak boşunadır. Oryantalistler bilimsel araştırma kılıfı altında elde ettikleri bilgileri bağlı oldukları devlet yöneticileri ile paylaşmakta ve ırkçılığı körükleyip bütünlük içinde yaşayan halkları bölmek suretiyle küçük gruplar haline getirip, böl, parçala, yönet formülünü uygulamayı hedeflemektedirler. Oryantalizmin genel yönü, farklılıklar ve ayrılıklar konusuna önem vermektedir.”

Oryantalistlerin eserlerinde en göze çarpan husus, yazdıklarının kendi şahsi görüşleri olmayıp, bir tabiat kanunu gibi, kimsenin soru sormaya cesaret edemeyeceği, itiraz edemeyeceği mutlak hakikatler gibi sunulmasıdır. Küstahlık ve gururda o kadar ileri gitmişlerdir ki, Müslümanlara dinlerini nasıl reforme etmeleri gerektiğini emretme hakkını kendilerinde görürler. Tüm oryantalistler

gibi Wilfred Cantwell Smith'te Müslümanlara akıl vermekten geri kalmaz. "İslam in Modern History" (Modern Çağda İslam) adlı kitabında, "İslam'ı aydın bir insanın kabul edebileceği bir hale getirmek gerekir. Kuralları yeni anlayışa göre formüle edilmelidir." der.

Bu formüller nedir: Arapça yasaklanmalı, camilere sıra konmalı, batı stili org eşliğinde ilahiler söyleyen korolar oluşturulmalıdır. Smith, amacının Hıristiyanlığa adaptasyon olmadığını da ısrarla belirtir. Amacı sadece orta çağ anlayışı yerine modern anlayışın oturtulmasıdır! Hâlbuki aslında Oryantalistlerin sömürgecilik hedefi söz konusudur. Müslümanların kendi kültürlerine olan güvenlerini zayıflatmak, çeşitli ülkelerde yaşayan Müslümanlar arasındaki kardeşlik ruhunu zayıflatmak için İslam öncesi var olan ırkçılık duygularını canlandırmak, aralarındaki anlaşmazlık ve ihtilafları artırmaya çalışmışlardır.

Mısırlı alim Muhammed el-Behiy (1905,1982) , "İslami Düşüncede Oryantalist Etki" adlı kitabında şunları ifade etmektedir:

"Siyasi işgal ve emperyalizmi ondan daha kurnaz ve yıkıcı olan kültür emperyalizmi izledi. Oryantalist eğitim ve misyonerlik, Müslümanların yaşadıkları hayat hakkında şüpheler yayma görevinde iş bölümü yaptı. Oryantalistlere finansal sağlayan kuruluşların başında da, Rockefeller Vakfı ve Ford Vakfı gibi Yahudi şirketler bulunur.

İslam medeniyetini yok sayıp, tarihi köklerinden kendilerine yeniden bir medeniyet kurma hayali, bağımsızlığını kazanan hemen hemen Tüm İslam ülkelerinde yaşatılan ve sonradan üretilmiş bir ideolojidir! Oryantalistler Müslümanların ruhundaki manevi direnme gücünü kırmak için İslami eserleri incelemişlerdir. Sonunda Arap ülkelerinde, zamanla izleri silinmiş, Arapların Müslüman olmalarıyla adı sanı unutulmuş tarihi ırkçılığı körüklüyorlar. Mısır'da firavuncuğu, Suriye Lübnan ve Filistin'de Fenike'ciliği, Irak'ta Asuriliği canlandırmaya çalışıyorlar. Mısır'da firavunculuk, Suriye'de ve Irak'ta Asurculuk, Kuzey Afrika'da Berberilik, Suriye ve Lübnan'da Fenikecilik, Türkiye'de Şamancılık'ın diriltilmesini teşvik etmişlerdir."

Ganalı Müslüman araştırmacı Jabal Muhammad Buaben, "Image of the Prophet Muhammad in the West" adlı eserinin I. bölümünde, Oryantalistlerin İslam'ı ve onun tarihini ele alırken kullandıkları rivayetlerin hemen tamamında kendi

işlerine yarayan, kendi tezlerini kuvvetlendirecek rivayetleri ele aldıklarına, diğer görüşlere ise yer vermediklerine dikkat çekmektedir.

Yahudi iken sonradan Müslüman olan Margaret Marcus (Meryem Cemile), “İslam ve Oryantalizm” adlı kitabında, “Oryantalistler kendi misyoner amaçlarına hizmet eden yazarların fikirlerini göklere çıkarırlar” demektedir. Yazar bunu söylerken aslında eski dindaşlarını anlatmaktadır.

Yazar Meryem Cemile (1934, 2012) , “İslam ve Oryantalizm” adlı kitabında aşağıdaki önemli hususları dile getirmektedir:

“Oryantalistlerin eserlerinde en göze çarpan husus, yazdıklarının kendi şahsi görüşleri olmayıp, bir tabiat kanunu gibi, kimsenin soru sormaya cesaret edemeyeceği, itiraz edemeyeceği mutlak hakikatler gibi sunulmasıdır. Küstahlık ve gururda o kadar ileri gitmişlerdir ki, Müslümanlara dinlerini nasıl reforme etmeleri gerektiğini emretme hakkını kendilerinde görürler.”

İslam dünyasında gelişen seküler düşüncelere şiddetle karşı çıkan Meryem Cemile’ye göre halifeliğin kaldırılması, şeriatın yerine modern laik ve batılı hukuk sistemlerinin getirilmesi, evrensel İslam kardeşliği ve ümmet kavramlarının yerine bölge veya ırk milliyetçiliğinin alması, İslam ülkelerinde yapılan büyük yanlışların başında gelmektedir. Endüstriyel gelişme ve hayat standartlarının yükselmesi insanlığın başlıca hedefi haline getirilerek bu hedefler uğruna İslami değerler feda edilmemelidir. Müslüman milletler modern hayatla keyif için İslam’da reform yapmaya çalıştıkça zayıflayacaklardır. Ayrıca modern dönemde bütün orta çağ boyunca İslam’ın batıya karşı üstünlüğü ve Batı’nın düşünce kaynaklarını İslam’dan aldığı gerçeğini çarpıtmak üzere İslam’ın 13. asırdan itibaren gerilediği şeklinde bir söylem ortaya atılmış ve Müslüman toplumların kurtuluşunun modern batı düşüncesini ve hayat tarzını benimsemekte geçtiği ileri sürülmüştür. Bu düşüncelerin Müslüman toplumlara kölelik ruhunu aşıladığını söyleyen Meryem Cemile eserlerinde özellikle modernizm yanlısı olarak gördüğü Ziya Gökalp, Halide Edip Adıvar, Taha Hüseyin, Asaf Ali Feyzi gibi isimleri eleştirir. Ona göre batı dünyasında İslam’a karşı yürütülen kültürel savaş, Avrupa ve Amerika’da devlet desteğiyle kurulan şarkiyatçılık, Orta Doğu ve İslam Araştırmaları Merkezleri ve bu merkezlerde yapılan akademik yayınlar vasıtasıyla sürdürülmektedir. Batılılar tarafından programlanan İslam ülkelerindeki eğitim sistemleri, Batı’nın üstünlüğünü ve yenilmezliğini telkin etmektedir. Benzer şekilde Müslüman kadınlara hürriyet

verilmesi adı altında geliştirilen söylemler aslında Batı'nın hayat tarzının ve âdetlerinin benimsenmesi anlamını içeren aldatmacadan başka bir şey değildir. (TDV İslam Ansiklopedisi)

Hatta kendilerini o kadar bu işe kaptırmışlardır ki, artık dinimizi bile onlar bize öğretmeye kalkmaktadırlar. Misyoner Prof. Kenneth Cragg, "The Call of the Minaret" (Minarenin çağrısı) adlı kitabında şöyle demektedir: "Biz, İslam'ın eskiden olduğu gibi, aynı tekdüze biçimde kalmasına müsaade etme hakkına haiz değiliz. İslam değişecektir. İslam'ın realize edilmesinde, biz Hıristiyanlara az görev düşüyor." Aynı şekilde Asurlu teolog Alphonse Mingana (1878,1937), İslam alimlerinin baştan beri Kuran'ı hem yanlış yazmış hem de yanlış yorumlamış olduğunu ileri sürebilmiştir.

H. Corbin gibi kimi oryantalistler, mezhepçilik ve fırkacılık ateşini körüklemeye gayret etmiştir. İran'ın İslam öncesi tarihi ile ilgilenip İran'da 2500 yıllık bir monarşi görüşünü öne süren Pehlevi'ye yazdıklarıyla katkıda bulunmuştur Fransız Katolik enstitüsü üyesi olan Baron Carra de Vaux, İslam dünyasında milliyetçilik duygusunu canlandırmak ve dini cemaat düşüncesini zayıflatmak için farklılıkları vurgulayarak İslam dünyasını parçalamayı tavsiye etmekte idi. Sömürgeci güçleri rahatsız eden İslam bir tehlike oluşturuyordu. (Asaf Hüseyin, Batı'nın İslam'la Kavgası)

Batı Avrupa devletlerinin sömürgeler kazanma yöntemi iki türdür. Birincisi, ele geçirilen ülkenin yerli halkının kendi çıkarlarını engel olabileceklerini hissederse, onları ortadan kaldırmakta güçlük çekmezler, sağ kalanlar olursa onlar da Hıristiyanlaştırılarak ancak kendilerine has bir "aşağı sosyal tabaka" dairesinde kalırlar ve daima istilacılara hizmet vesilesiyle görevlendirilirler. İkinci yöntem, ülke halkının kendilerine has medeni durumlara sahip olmalarıdır. Güya bunlar ülkelerine getirilen medeni idareyi bir türlü anlayamazlarmış. Dolayısıyla medenileştirmesi amacına ulaşmak için gerekli her türlü fedakarlığı yerine getirilmesi gerektiğinden muhalefet edenler zorla bastırılmalıymış.

Prof. Dr. İbrahim Kalın, "Barbar Modern Medeni" adlı kitabında şöyle yazmaktadır:

"Emperyalizm, bedenden önce ruhların köleleştirilmesi programıdır. Kolonyal toplulukların öncelikle zihin dünyalarının ele geçirilmesi gerekirdi. Bunun içinde kapsamlı ve disiplinli eğitim programları düzenlenmeli, kolonilerdeki geri kalmış

insanlar (!) eğitilmelidir. Batının Yahudi-Hıristiyan ve seküler medeniyeti, Avrupa ile sınırlı kalmayacak kadar büyük ve önemli bir hazinedir. Gerektiğinde zorla kabul ettirilmelidir. Sömürgecilik, modern Avrupa'nın kendini gerçekleştirmek için ihtiyaç duyduğu bir kaynaktır. Sömürgeleştirilmiş öteki üzerinden kurulan hayali kimlikler, Avrupalı aydınların kendilerini daha iyi ve daha üstün hissetmelerine de katkı sağlıyordu. Avrupalı milletlerin kendi aralarında gözetmek durumunda oldukları eşitlik ilkesi, batılı olmayan toplumlar için geçerli değildi.”

İsrail'in Filistinlilere veya Lübnan'a yönelik saldırıları “misilleme” olarak görülürken, Filistinlilerin İsrail'e gerçekleştirdiği bir hücum “terörist saldırı” olarak nitelendirildi. İslam konusunda olumsuz olan her şey haber olarak görülmektedir. “The Chicago Tribune” gazetesi Arapları suçlayarak, "Arapların İsrail'e ortadan kaldırmaya yönelik bir silah olarak Filistin problemini yarattıklarını" yazıyordu. Amerikan deniz bombardımanında sivil halk hedef alınır. Ama bunun fazla bir haber değeri yoktur. Ama eğer böyle bir bombardıman İsraililere karşı Müslümanlar tarafından gerçekleştirilmiş olsaydı, kuşkusuz geniş bir şekilde haber yapılırdı. Washington Post'un bir muhabiri, "İsrail'in tek amacı Lübnan'ı terörizm tehlikesinden kurtarmaktı" diye yazmaktadır. İsrail'in misket bombalarının biri hastaneye isabet etmesi bir savaş kazası olurken bunu İsraililerin yaptığını gösteren hiçbir delilin bulunmadığı da ifade ediliyordu. Bu ve benzeri birçok delil olayın dini boyutunu, batının anti İslami geleneğini gözler önüne sermektedir. Gazeteci, batı toplumunun bir ürünüdür ve ister seküler olsun ister dini, bu toplumun bütün geleneklerini aynı oranda özümsemeye müsaittir. Verilmek istenen mesaj Müslümanlar ne kadar seküler hale getirilirse herhangi bir ülkedeki batı çıkarlarını o kadar az tehdit ederler. Kitle iletişim araçları batılı haber ajanslarının denetimi altındadır, medya kamuoyunu etkilemek için güçlü bir araç olarak kullanılmaktadır ve politik, ekonomik ve stratejik çıkarlara hizmet etmektedir. Medya, dünyadaki batı yanlı devletlerin yanında yer almaktadır, medya Batının propaganda silahı haline gelmiş ve İslam ise onun en zavallı kurbanıdır. (Asaf Hüseyin, Batı'nın İslam'la Kavgası)

Oryantalist mantığa göre bir Batılının yurdunu diğerlerine savunması kahramanlık, bir Doğulunun yurdunu savunması ise, gericilik, taassup, uygarlık düşmanlığıdır. İngiliz işgaline karşı Sudan Müslümanlarının verdiği mücadeleyi,

Alman teolog Julious Richter şöyle yorumlar, “Bu İslami taassup, kültüre karşı bir hınçtan ve dar ufuktan kaynaklanır.”

Batı oryantalizminin gerçek amacı, Müslüman Doğu ülkelerinin dilini, dinini, tarihini, kültürünü mükemmel bir şekilde öğrenip bu ülkelerin ele geçirilerek yeniden kurulmasında, yönetilmesinde ve sömürgeleştirilmesinde kullanmaktır. Oryantalist General Von Niedermayer bilgisini ve tecrübesini Nazi Alman devletinin hizmetine sunmuştu. Oryantalizm daha başlangıcında papazlar, Hıristiyanların elinde gelişip, sonra misyonerliğin temsil ettiği fikri ve sömürgeciliğin temsil ettiği silah gücü haline gelmiştir.

Oryantalizm, misyonerlik ve sömürgecilik gücüne dayanarak günümüze kadar gelebilmiştir. Oryantalizm ruhbanların ve misyonerlerin omuzlarında ayağa kalkmıştır. Kilise, Müslümanlığı karalama ve onu Avrupalı mensuplarına çirkin bir imaj ile sunmak için oryantalistleri görevlendirmiştir. Bunların çoğu aynı zamanda Hıristiyan din adamıydılar. Fransız Oryantalist Carra de Vaux (1867,1953) şu itirafta bulunur: “Muhammed batıda uzun zaman çok kötü olarak tanındı. Kendisine nispet edilmedik hiçbir hurafe ve hakaret bırakılmadı.” Oryantalistler misyonerlerle de yardımlaşarak, Müslümanları inançlarından şüpheye düşürmek ve sömürgecilere daha kolay teslim olmalarını sağlamaya çalışmışlardır. Çünkü sömürgeciliğin bir aleti durumundaki oryantalizm, İslam dünyasında kendilerine karşı olan gücün temel unsurunun İslam dini olduğunu çok iyi kavramışlardır.

Sömürgeci devletler kültürel ve askeri sömürgeleri altındaki ülkeleri nasıl idare edeceklerinin bilgilerini, Müslüman halkı nasıl dejenere edip dinlerinden uzaklaştırıp kendilerine tabi kıлып, taklit ettireceklerinin metodunu, yolunu oryantalistlerden öğrenirler. Oryantalistlere büyük maaş ve makamlar sağlanmıştır. Siyaset ve kilise çevrelerince oryantalistlere büyük önem verilmektedir. Alman Oryantalist Karl Heinrich Becker; Hollandalı oryantalist Snouck Hurgronje; Rus oryantalist Barthold; Fransız oryantalist Sacy, Louis Massignon ve Hanotaux kendi ülkelerinin emperyalizmine hizmet etmişlerdir. Zaten, Oryantalistlerin çalışmalarına emperyalist devletlerin verdiği ekonomik destek göz önüne alınınca, başından itibaren akademi ile ulusal güvenlik çıkarları arasında çok güçlü bir bağ kurulduğu ortaya çıkmaktadır. Sömürgeleştirilen her ülkede oryantalistler tercüman, askeri ateşe, sekreter, akademisyen olarak bol kazançlı makamlara geldiler. Hatta bu durum sadece

akademisyen veya oryantalistler için değil, İslam hakkında haber yapan basın mensupları için de geçerlidir. Her Amerikan muhabiri kendi ülkesinin çıkarları olduğunu ve ülkesinin bir süper güç olduğunu bilmekle yükümlüdür. Kendi şirketinin Amerikan gücünün bir parçası olduğunu farkındadır.

Prof. Dr. İbrahim Kalın, “İslam ve Batı” adlı kitabında bu bağlamda şunları yazmaktadır:

“Napolyon Mısır savaşında çok farklı yöntemler kullanmıştır. Napolyon, amacının Mısır’ı Memlüklerin zulmünden ve Hindistan’ı da İngilizlerin elinden kurtarmak olduğunu ilan etmiş, halifenin dostu olduğunu belirtmiş, bildirisine de besmele ile başlamıştır. Bildiride Fransa’nın gerçek bir Müslüman ülke sayılabileceği iddiası bile ileri sürülmüştür. Napoleon Bonapart, Mısır’ı elinde bulunduran Memlukulularla savaşmadan önce bir ferman yayınlar : Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla. Allah’tan başka ilah yoktur. Onun bir oğlu olmadığı gerçektir. Memlukulular, yeryüzünün bu en güzel beldesinde fesat içerisinde hareket etmişlerdir, fakat alemlerin Rabbi olan Allah, artık onların hükmünü sona ermesini takdir etmiştir. Ben buraya sizin haklarınızı, zalimlerin elinden almak için geldim ve ben Allahü telâya, Memlukululardan daha fazla kulluk eder, onun Peygamberi Muhammed’e ve kitabı Kur’anı Kerim’e onlardan daha fazla hürmet ederim. Ey kadılar, şeyhler ve imamlar. Halkınıza şunu söyleyin; Fransızlarda Sadık Müslümanlardır. Fransızlar, papalık merkezini yerle bir etmiştir. Osmanlı Sultanının - Allah onun saltanatının daim kılsın - en sadık dostu Fransızlardır. Bize yardıma koşacak olanlar için de büyük nimetler vardır. Bütün ahali, camilerde namazları adet olduğu üzere kılmaya devam edecektir. Bütün Mısırlılar yüksek bir sesle şöyle diyecektir: Allah, Fransız ordusunu muhafaza etsin.”

Fransız seyyah ve yazar Constantin-François de Chassebof Volney (1757,1820), Mısır’ın işgalini Mısır’ın kurtarılması olarak ilan eder. Günümüzde de benzer kurtarıcılık rolünün en çok bilineni de ABD’nin Irak’ı Saddam despotluğundan kurtarıp Irak’a demokrasi getirme vaadidir. Sonuç, 500.000 ölü, milyonlarca evsiz ve yurtsuz mülteci. Ama Irak’ın petrolü ABD’nin elindedir!

Müslüman toplumların birçoğunda, sömürgeciliğın izleri kalmıştır. Batıcılık, Müslümanlar arasında tehlikeli bir alçaklık kompleksi hissi oluşturan bir dünya görüşünü temsil eder. “Gelin batıyı her yönüyle benimseyelim” gibi sloganlar ürettiler. Taklit ve aşağılık kompleksi ile bazı genç yazarlar eskiye karşı savaş

açma konusunda cesaretlendirilmiştir. O günden beri, eskinin adı gericilik ve ilkelik olurken, yeninin adı da ilerencilik ve uygarlık olmuştur. Müslüman doğuda reform, batı düşüncesini kötü bir şekilde taklit etmekten ibarettir. (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam)

Oryantalistlere bağlanıp onlara hizmetçi olan, kendisini batılı değerlere teslim edenler, kültürel, ruhi ve psikolojik şahsiyetini kaybederler ve zamanla da kendini tam bir yabancı gibi hissederler. Batılılaşmış Müslüman gençlik, oryantalistlerin güç sahibi olduklarına inanan ve kuvvetin sadece Allah'a ait olduğunu bilmeyen kimselerdir.

E. J. W. Gibb, "Osmanlı şiiri tarihi" adlı kitabında, Osmanlı şiirini bıktırıcı tekrarlar ve basmakalıp ayrıntılardan öte bir şey olmadığını iddia eder. Bu bakış açısı Cumhuriyet döneminde Divan şiirine karşı öne çıkarılan resmi ideolojik söylemin de başat, baskın temalarından biri olmuştur. Bu nedenle Divan edebiyatının Şeyh Galip ile bittiği görüşü ortaya atılmıştır. Oysa bunun böyle olmadığı bugün ispat edilmiştir. Son yüzyılda Türkiye'de 200 den fazla divan şairi ve onların divanları tespit edilmiştir. Buna göre Türk aydınların zihni, oryantalist bir yapılaşmadan öte bir şey değildir.

Ahmet Hamdi Tanpınar (1901,1962) "Huzur" adlı kitabında şunları yazar: "Türküleri güncel hale getirmek ya da batılılar sevsin diye modernleştirmek onu bir kafese koymak gibidir. Türklerin bazıları sınıfsal farklardan dolayı türkülere köylü zihniyeti olarak bakıyor. Biz kendimizi sevmiyoruz. Dede'yi Wagner olmadığı için; Bâki'yi Goethe yapamadığımız için beğenmiyoruz. Dünyanın en iyi giymiş milleti olduğumuz halde, çırılçıplak yaşıyoruz. Biz misyonlarımızın farkında değiliz."

Hürriyet yazarı Tufan Turenc, 10.09.2014 tarihli twitter paylaşımında, "Bale izleme kültürüne erişmeyen insan ne atom rektörü yapabilir, ne de teknolojik gelişmeleri kavrayabilir." demektedir. Ahmet Hakan, İlber Oltaylı ile 'Tarafsız Bölge' adlı programda aralarında şu konuşma geçer:" Oltaylı, 'Fatih, muhteşem bir dil bilgisi vardı ve büyük bir deha idi.' deyince Ahmet Hakan, 'Yani Batıya açık biri. Bilime açık biri, tipik bir Müslüman örneği değil' diye yorumda bulunur. Oltaylı, 'Hayır efendim o zaman batı da böyle adam yoktu ki, ne batısı diyorsun. Asıl Müslüman örneği Fatih. Sizin bildiğiniz gibi değil. Zaten Müslüman dediğin böyle olur. Senin kafadaki Müslüman örneği başka tabii.' diye cevap verir. (Mehmet Bir, Oryantalizm Yanılgısı)

Edebiyatçı yazar Nurullah Ataç (1898,1957), "Edebiyatçılarımız Konuşuyor" adlı kitabındaki şu sözleri çok manidardır: "Yalnız edebiyatımızla değil, bütün hayatımızın gelişmesi için her şeyden önce eskiden silkinmemiz gerekir, geçmişle bütün bağlarımızı kesmeliyiz; ne alaturka musiki, ne alaturka şiir. Kapamalıyız onları. Gençleri, kendilerine hür edebiyatı öğreterek kurtarabiliriz. Eski Yunan'ın, eski Roma'nın edebiyatı. Çocuklarımıza Yunancayı, Latinceyi öğretmeliyiz."

1950 yılına kadar ülkemizde radyolarda alaturka müzik çalınması yasaktı. Batılı olmaları için çocukların ellerine bira şişeleri verildi. Bunlar tamamen oryantalizmin empoze ettiği çarpık batı hayranlığının sonucuydu.

Atilla İlhan, "Hangi Batı" adlı kitabında şunları söyler: "Genç bir ozan hatırlıyorum. Beyoğlu'nun malum pastanesinde, yumruğunu göğsüne vura vura; "Ben" demişti, "Türk olmak istemiyorum. Sanatımla ve duygulanma gücümle başka ve batılı bir ortama aitim ben" diye bağırıyordu."

Görüldüğü gibi, Batı güdümüne giren toplumlar her zaman dağılmış, parçalanmış ve özüne yabancılaşmıştır. Beyaz efendilerine teslim olmuş sömürge aydını, kendini batı kültürünün bir parçası olarak görür. Bu kültür alanının dışına çıktığında kimliksiz, kişiliksiz, önemsiz bir varlık olduğunu düşünür. (Demirtaş Ceyhun, Haçlı Emperyalizmi)

İslam ülkelerinde bölünmeyi daha da büyütecek bir takım şartlar oluşturmuştur. Kurtuluş hareketleri, İslam'ı toplumsal hayattan soyutlama ve ayırma hareketlerine dönüşmüştü. 1936 tarihinde Mısırlı yazarlardan biri, "Artık İslam'dan ve Arapçadan tümüyle kurtulmanın zamanı geldi", 1938 yılında ise, "batılıların iyi kötü bütün kültür ve düşüncelerini, eski ve yeni dillerini harfiyen öğrenmenin tam zamanı olduğunu" söylemektedir. (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki)

Çağdaş Arap edebiyatı dalında, oryantalistlerin ilk talebesi Taha Hüseyin'dir. Taha Hüseyin, Mısır'da üniversitelerden önce lisede Latince ve Yunanca dillerinin öğretilmesi gerektiğini savunur. Batı ile eş olmamız, iyiliği ve kötülüğü ile acısı ve tatlısıyla, sevilen ve seilmeyen yönleri ile kısaca, her şeyi ile uygarlıkta onlara ortak olmamız için Avrupalıların yolundan gidilmesi gerektiğini ilan etmekte, "Dini siyasetten ayırıp, İslam toplumunda düşünce reformu" yapılması gerektiğini savunmaktadır. Ona göre, Mısır'ın mantalitesi, Avrupalılara

çok yakındır. Bu medeniyet Yunan medeniyetine yakın, şark mantalitesine ise uzaktır. Firavunlar devrinden beri gelen medeniyeti savunan bu yazar, Pers, Roma, Arap veya İslam'dan hiç etkilenmemiş bir kültürü savunmakta ve "Mısır halkının Avrupalılar ile özde bir olduğunu" söyleyerek, "Avrupalılar içinde erimek gibi bir korkuya" gerek olmadığını, zaten aynı olduklarını ileri sürmektedir.

Türk olan Abdullah Cevdet de, "Medeniyet Avrupa medeniyetidir, bunu gülü ile diken ile almak mecburiyetindeyiz" demektedir. Halbuki, kendilerinin gerçekte inanmadıkları ve ancak merasim görevlerine uyarak yapmacık bir surette inandıkları Hıristiyanlık dininin medeniyet fikirlerini ve eserlerinin İslam ülkelerinde acilen uygulanması lüzumundan açıkça bahsederler. Hıristiyan medeniyeti namına bu kişilerin gösterdikleri gayretin başlıca sebebi tâ eskiden beri Hıristiyanların kalplerinden silinmemiş olan İslamiyet'e karşı miras olarak intikal eden düşmanlık hissidir. Bu düşmanlık hissini devam etmesi normaldir. Çünkü İslam dini, onların inanışlarının batıl ve gerçek dışı olduğunu açıkça ispat etmiştir.

Filozof Fanon Frantz (1925,1961) batılı aydın tipini şöyle karakterize etmektedir: "Doğu'dan yerliler getirip onları eğittik. Zira Batı eliti, yerli elit üretmek istiyordu. Kısa bir süre sonra ful doktoralı olarak memleketlerine geri gönderildiler. Artık bu yürüyen yalanların kendi kardeşlerine söyleyebilecekleri hiçbir şeyleri yoktu. Sömürge altındaki toplumlar, kendi tarihlerinden mahrum bırakılmışlardır. Sömürülen, sömürgecinin dilini efendisinden daha nazik şekilde konuşmaya yönlendirildi."

Afrika dilleri, üniversite seviyesinde yıllarca tahsil edilemedi. Uganda Makerere Üniversitesinde öğretilen tek dil, bağımsızlıktan sonra bile İngilizceydi (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim). Kızılderili komisyon kurulu şöyle diyordu: "Kızılderilileri siyasetimizde güvenilir ve kullanışlı bir unsur haline getirmek için cesurca çalışmalı. Batı pahalı bir bedelle Kızılderili ile dövüşmektense onu eğitmenin daha ucuz olduğunu öğrendi."

İngiliz tarihçi Thomas Macaulay "Hint eğitimi üzerine notlar" isimli eserinde, yapmamız gereken şey, hükmettiğiniz milyonlarla bizim aramızda tercüman görevini üstlenecek bir sınıf yetiştirmektir. Bu sınıfın kanı ve rengi Hintli fakat zevkleri, kanaatleri, ahlakı ve akli İngiliz olacaktır demektedir. Sosyalist ve anti-empyrist iddiası ile kendini lanse eden Ankara Üniversitesi Hukuk Mensupları

Fikir Kulübü 20 Kasım 1953 yılında yıllık faaliyetlerini sıralarken bir tanesi de radyoda "Batı müzik saatlerinin artırılmasını" sağlamalarıdır. (Turhan Feyizoğlu, KFK, Fikir Kulüpleri Federasyonu) Türk devrimci solunun önder kadınlarından olan Behice Boran, babasını ilerici olarak anlatır. Nedeni ise ablasını "Fransız Rahibeler okuluna" göndermesidir. Babası ablasını İslami okula gönderse idi aynı sıfatı hak eder mi idi, ayrı konu! Ülkemin sol aydınlarının memleketimi çağdaştırma gayretlerine, kullandıkları metot ve bakış açılarına ilginç örnekler bunlar. (Mehmet Bir, Oryantalizm Yanılgısı)

İngiliz seyyah A. Slade, 1829'da Blonde gemisinde verilen bir baloya katılan Türklerin "Medeni tutumu" hakkında şu gözlemlerde bulunur: "Ayrılmadan önce, birkaç saat içerisinde medeniyet yolunda üç büyük adım atıldılar. Kadınlarla dans ettiler, herkesin ortasında içki içtiler ve kumar oynadılar." Onlara göre kadınlarla dans etmek, içki içmek, kumar oynamak medeni olmanın işaretleridir. Demek ki içki içmeyenler, kadınlarla dans etmeyenler ve kumar oynamayanlar medeni değildir. Bütün bunlar erken cumhuriyet döneminin de düşünceleridir. İçki kadehleri tokuşturmakla, danslı baleler düzenlemekle medeni mi olduk? Oysa bütün bunlar dinimize göre yasaktır. Oryantalizmin toplumumuza dikte ettirdiği bu davranışlar bize bir şey kazandırmadı, bilakis kaybetti. Çünkü bugün toplumumuzun en büyük sosyal problemleri bu haramların işlenmesinin sonucudur.

2005 ile 2016 yılları arasında Afganistan'da özel kuvvetler personelinin yaptıklarına ilişkin soruşturmanın bulgularını detaylandıran Avustralyalı General Angus John Campbell, 23 ayrı olayda 25 Avustralyalı Özel Kuvvetler personelinin 39 yasa dışı cinayet işlediğinin ortaya çıktığını söyledi (Euronews, 19/11/2020). Haberi "icmihraklar" adlı twitter kullanıcısı bakın nasıl yorumluyor: "Ancak batılı bir devletin vereceği medeni bir tepki. Şark devletlerinde bunlar hiç olmaz." 39 kişiyi öldürüyorlar, olay basına sızınca sadece lafla, özür diliyorlar. Bizim celladına âşık zihniyet sahiplerinin yorumuna bakınız. Oryantalistler; Başardınız! Çünkü anlam haritası tarumar edilen, algısı uyuşturulan genç, kendi kültüründen utanç duymaya, başka kültürlere özenmeye başlar.

Meşhur Fransız oryantalist Louis Massignon, "Müslümanların her şeylerini tahrip ettik. Felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler" derken bu

durumu anlatıyordu. Bu gerçek İslam aleminde yıllardır süren anarşi ve dağınıklığının temelinde yatan sebeplere de ışık tutmaktadır.

Hıristiyan Batı düşüncelerinin İslam ülkelerinde yayılması Müslümanlardaki dini ruhu zayıflatmış ve onların din dışı yönetim ve sistemlere alışmalarına neden olmuştur. Bu durumu Ahmet Hamdi Tanpınar, Türkiye’de yaşanan Batılılaşma tecrübesini “kültürel inkâr” olarak tarif etmiştir. Ülkemizin sosyal teorisyenlerinden Şerif Mardin ise, Tanzimat’la başlayan Cumhuriyet’le sürdürülen modernleşme projesini, “Türklerin İslâm kültüründen uzaklaştırılması” olarak tanımlamıştır. Bu nedenle Fuat Köprülü, Osmanlı’nın her kurumu Bizanslılardan aldığını iddia eden, hem oryantalist hem de Osmanlı kültürünü reddeden, onu küçük gören seküler Türkçülerle mücadele etmiştir. Bizler de kendi köklerimizin değerinin farkına varmalıyız. Sonuç itibari ile, Türkiye’yi yaşanmaz bulanlar Türkiye’yi yaşanmaz hale getirenlerdir. Bu nedenle Oryantalizm illetinin, Türkiye’nin entelektüel gündeminin bir numaralı meselesi olduğunu söyleyebiliriz.

Medya İslam'a saldırıyor; biz ise kendimizi savunuyoruz. En mükemmel dine sahibiz; peki neden çekiniyoruz, neden korkuyoruz? Durumu tersine çevirmemizin zamanıdır. Oryantalizmin yetiştirdiği insanların zihin yapısı ülkemizde özellikle 28 Şubat sürecinde zirve noktalara taşınmıştır. Bununla ilgili olarak birkaç örnek verebiliriz:

- Gaziantep 5. Zırhlı Tugay Komutanlığı Harekat Eğitim Şubesi Eğitim Subay Yardımcısı Öğretmen Yüzbaşı İbrahim Keleş, eşi başörtülü olduğu gerekçesiyle ihraç edilir. Kendisine, gönderilen 7 Nisan 1999 tarihli "Gizli" ibareli yazıda; İbrahim Keleş'in eşi Gülsen Keleş'in başörtüsünü "Tesettür denilen bu acayip kıyafet" tanımlamaktadır. (Yeni Akit, 23 Kasım 2010)
- Sağlık Bakanlığı’nın türban nedeniyle güneşten mahrum kalan kadınlar için D vitamini dağıtımını öngören bir proje hazırlayan ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle Paris’te bulunan ve Elele Derneği’nde düzenlenen belgesel film gösterimine katılan İsmet İnönü’nün kızı Özden Toker ile gazeteci Metin Toker’in kızı Gülsün Bilgehan, kendisiyle birlikte 3 Türk kadının daha anlatıldığı “Laik ve Türk kadınlar” adlı belgeselin ardından yapılan tartışmada, “13 yaşındaki çocuklara ilkel kostüm giydiriliyor.” derken kastettiği tesettür kıyafetidir. (Türbanlı kadınlara D vitamini, Hürriyet, 23 Mart 2007)

- 28 Şubat dönemi, Din dersi kitabı hazırlama görevi verilen öğretmen kitabın taslağını hazırlar ve Talim Terbiye Kuruluna gönderir. Ama taslak geri iade edilir. “Cami toplumsal birliği sağlar, oruçta beraber yemek yerir” metni ile beraber bir cami resmi vardır. Görevli, kalem ile cami resmindeki başörtülü bir iki kadın resmini yuvarlak içine alır, ok çıkarır ve her birine ayrı ayrı “ilkel kesit” yazısını yazar!

- Prof. Yalçın Küçük Ulusal Kanal’daki bir konuşmasında, “HDP’li vekillerin çocukları mini etekli, hiç birinde türban yok. Hiç birisinin kafasına ilkel şeyler koyamadınız.” demektedir.

Müslüman dünya istediği kadar batılılaşsın, sekülerleşsin, sanayileşsin, aradaki ontolojik mesafenin kapanması mümkün değildir. B. Lewis, Huntington gibi yazarlar, Müslümanların masumiyeti gibi filmler bunun göstergesidir. “Sen ne kadar Batı’ya yaranmaya çalışırsan çalış. Batı için sen Türk’sün, Müslümansın. İşte bu yüzden Batı senin ezeli ve ebedi düşmanıdır ey çocuk!” (Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu)

Oryantalist A. J. Toynbee (1889,1975)’nin sözünü tekrar hatırlayalım: “Türkiye’yi küçük görmekte haklıyız. Çünkü bizi taklit edene niçin saygı duyalım. Ben ancak medeniyetime katkıda bulunabilecek olana saygı duyarım.” İşte batılı olmaya çalışmanın karşılığı. Bu utanç verici sözlere muhatap olmamak için ülkemiz insanları asırlarca yaşadığı ve içine sindirdiği kültürünün, ahlak ve din anlayışının gerçeklerini yeniden ele alıp öğrenmeye ve yaşamaya çalışmak zorundadır. Toplum olarak bunu yapmaya mecburuz. Aksi halde Oryantalizmin darbeleri ile parçalanıp dağılmak zorunda kalacağız.

Oksidentalizm

Oksidentalizm, “Batı’yı anlamaya çalışma ve karşı söylem üretmeye çalışılma sürecidir. “Oksidentalizm” medeniyetler tarihi yazımında bir denge sağlamayı amaçlamaktadır, onda bir emperyalist hâkimiyet düşüncesi gözükmez.

Oksidentalizm, Ben’i ortaya koyacak, Batı’nın gözlüklerini çıkaracak, hem kendi toplumuna hem de batı toplumuna kendi gözlükleriyle bakacaktır ve sonuçta kendini tanımanın özgüveni ile görevini daha doğru şekilde yerine getirecektir. Oksidentalizmin temeli, modernleşmeye tepki ve sömürgelerin bağımsızlıklarını

kazanırken kullandıklarına dayanır. Nasıl Avrupalıların başkalarını çözümlemeye hakları varsa, başkalarının da batıyı çözümlemeye hakları vardır. (Samir Amin, Avrupa Merkezilik)

Oksidentalizm bağımsızlık mücadeleleri ile paralellik gösterir, bu mücadele 2. Dünya Savaşında başlamıştır. İslam ülkeleri bağımsızlaşmıştır ama işgalciler kültürleriyle beraber tekrar geri dönmüş, zihinleri işgal etmiştir. Oksidentalizm, Batı'yı uyarırken, Doğu'yu da uyandırma gayreti içindedir. Sadece askeri değil, ekonomik ve kültürel işgalden de kurtulunması gerekmektedir. Oksidentalizm kültürler arası bir dengeyi savunur. Sanki Avrupa dışı halkların varlığı, Avrupa tarafından bilinmelerine bağlıdır. Kısaca oksidentalizm, önce kendini tanıma sonra tanıma ve ötekileştirmeden muhatabını tanımak demektir. Sömürgecilik karşıtıdır ve insani-dini-ticari iletişime açıktır

Oryantalizmin amacı hammadde, toprak ve iş gücü de dâhil hâkimiyet kurmaktır. Oksidentalizmin amacı "ben" önyargılarından kurtulmak ve ötekini aydınlatmaktır. Oryantalizm egoist ve ırkçıdır. Oksidentalizmde ise kendini müdafaa vardır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı)

Oryantalizm ile önce sömürgecilik sonra zihinsel işgal amaçlanırken oksidentalizm ile bir özgürleşme hareketine girilir. İslam, Yahudi ve Hıristiyanlara hukuki bir statü vermiş, din özgürlüklerini güvence altına almıştır ki, dinler tarihinde bu ilk defa olan bir şeydir. Yaklaşık 400 yıl boyunca Müslümanlar, Yahudi ve Hıristiyanlarla özgür fakat rekabetçi bir ortamda, ortak bir kültürün inşasına katkıda bulunmuş ve birbirlerinden çeşitli şekillerde etkilenmiştir. Endülüs kültürü iki dünyanın barış içinde yaşayabileceğini gösteren çarpıcı bir örnek olarak tarihe geçmiştir. Endülüs'te farklılıklar bir çatışma gerekçesi değil, iyi ve güzel olanda yarış için bir zemin oluşturmuştur.

Tabii bizi ötekileştiren Batı'ya da büyük görevler düşmektedir. Politik düzeyde olduğu kadar, dini düzeyde de İslam'la bir uzlaşma sağlamak Batının en başta gelen hedefleri arasında yer alması gerektiği gibi, geleceği için de son derece elzemdir. (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi)

Avrupa'da on milyonlarca Müslüman yaşamaktadır ve bu İslam'ın artık bizzat Avrupa'nın içinde yaşadığını göstermektedir. Jack Goody'nin Batılılara teklifi ise İslam'la çatışmayı bir tarafa bırakıp onu anlamak için çaba göstermeleri gerektiği şeklindedir: "Çatışmayı azaltmak istiyorsak bu dinin geçmişi ve bugünü hakkında

bir şeyleri anlamaya ihtiyacımız var. Bu fevkalâde başarılı olmuş dünya çapındaki dinin amaç ve etkilerini değerlendirmek, onu ehli kitaptan biri olarak ele almak zorundayız.” demektedir. Tarımı unutan bir kıtaya sulama tekniklerini öğretmekten tutun da, hoşgörü ve bir arada yaşama pratiğinin cennetini tesis etmeye kadar yığınla olgunun Avrupa'ya, İslam kanalından taşındığı net bir biçimde Goody'nin kitabında sergilenmektedir.

Jack Goody, “Tarih Hırsızlığı” adlı kitabında şunları yazmaktadır:

“Sorun ancak siyasal ve toplumsal bir perspektifle çözülebilir. Batı, Yakın Doğuya ilişkin politikaları konusunda Müslüman çoğunluğun taleplerine karşı farklı tutum geliştirene dek, saldırılar sürecektir. İşgal, gerginlikleri daha da artıracaktır. İslam, asla faşizmin bir çeşidi değildir. Bu yüzden onunla uzlaşmak zorundasınız; Tıpkı Güney Afrika'da ve Amerika'nın güneyinde beyazların siyahlarla anlaşması gibi. İslam hakkında peşin hükümlü olmaktan kaçınmamız gerekir. Avrupa, hiçbir zaman tamamen izole olmuş ve tamamen Hıristiyan kalmış bir kıta değildir. İslam'a dönersek, onun ortaya çıkışını Hıristiyan Avrupa'yı el koyması olarak görmemek gerekir, zira Hıristiyanlıkta aynı şeyi Yahudilik için yapmıştır. Bu üç dinin de, var olmaya hakkı vardır. Hepsi Avrupa'nın birer parçasıdır. Büyük enerji tüketimine sahip Batı dünyası, Ortadoğu petrolüne muhtaçtır. Doğu, Avrupalıların için daima siyasi bir ilgi kaynağı olmuştur; önce Grekler ve daha sonra Romalılar doğuda büyük imparatorluklar kurmuştur. “Öteki”, coğrafi olarak hiçbir zaman ayrı olmamış, hep aramızda olmuştur. İslam geçmişte de öteki değildi, şimdi de değildir. Müslümanlar artık Avrupa sahnesinin bir parçası haline gelmişlerdir. İslam'ın Avrupa'ya gelişi, Yahudilik ve Hıristiyanlığın Avrupa'ya gelişine benzememektedir. Zira Hıristiyan ve Yahudiler Avrupa'ya geldiklerinde, önceki rejimlere entegre olmak yerine, onlarla çatışmış ve onları dönüştürmüşlerdir. İslam, hiçbir zaman öteki yani Doğu olmamış, tam tersine her zaman Avrupalıların hayatının bir parçası olmuştur. İslam'ın önemini takdir etmeliyiz. Müslümanlar, Hıristiyan bir ortamda kendi dini kimliklerini muhafaza etmek istemektedirler. Noel, Paskalya, azizler ve diğer tatiller, Hıristiyanlık dinine dayanmaktadır. Müslümanları gurbet havasından kurtarıp, kendilerini evde hissetmelerini sağlayacak “çok kültürlülük” gibi bir anlayış uygulanabilecek midir? Avrupa, göçmenlerin Hristiyan gibi davranmaları dışında bir çözüme yanaşmamaktadır. Göçmenler güvenlerini kısmen İslam'dan, daha doğrusu

gurbette yeniden doğan İslam'dan almışlardır. Almanya'da Türkler ayrımcılığa uğradıkları için tıpkı Fransa'dakiler gibi, İslam'a sarılmaktadırlar. Müslüman gruplarının diğer Müslüman güçlerden yardım alması olgusu, Yahudi cemaatinin İsrail'e yaptığı yardımlar bağlamında ele alınması gereken bir konudur. Her halükarda İslam'ı dünyamızı bir parçası olarak kabul etmek durumundayız; tıpkı geçmişimizin bir parçası olduğu gibi. Din, kimliğin asli unsurlarından biridir. Amerikalı Yahudiler hiçbir zaman Amerikalı olmamışlardır. Bu Yahudiler kendisini Yahudi olarak tanımlayan bir başka devlete yani İsrail'e destek vermektedirler. Bu durum, gelecekte Avrupa'daki Müslüman toplulukların intibakına ve onların ortaya koyacakları siyasi hareketlere de model teşkil edecektir.”

Görüldüğü gibi ne yaparsak yapalım Batı bizi asla kabul etmeyecektir. O halde öncelikli yapmamız gereken Batılı kavramlar ve kurumlar karşısında eziklik psikolojisinden kurtulup kendi özümüze, dinimize dönmek ve tarihsel misyonumuzu yeniden kuşanmaktır: “Tevhid, adalet ve emanet” bilincini tüm evrene yaymak, evrensel barışı tesis edip zulme ve sömürüye engel olmak! Oryantalistler yüzlerce yıldır, birçok ülkede üniversite seviyesinde binlerce akademisyen yetiştirmiştir. Tefsir, hadis, İslam tarihi, kelam, fıkıh birçok konuda araştırmalar yaparak bu alanlarda “hata, eksik, yanlış arama” faaliyetlerinde bulunmuşlardır. Amaçları “Hz Muhammed'in peygamber olmadığı; Kur'an'ı yazdığı, Müslümanların barbar ve bilim düşmanı” olduğunu ispat etmektir. Ayrıca bu bilgileri kullanarak misyonerlik, ticaret ve sömürü düzenlerine altyapı hazırlamaktadırlar. Oryantalistler dini veya siyasi nedenle üzerlerine düşen görevi yerine getirmektedirler. Müslümanlarca yapılan ferdi çalışmalar genellikle bir alanda olsa da aslında tüm oryantalist ithamlara cevapları verilmiştir. Fakat bu çalışmalar dünyanın dört bir tarafında dağınıktır ve düzensiz olarak yayınlanmaktadır. Oryantalistlerin yüzlerce yıldır birçok ülkede yaptığı gibi, bir tane bile ne yazık ki oksidentalist çalışma yapacak akademik kürsü henüz hiçbir İslam ülkelerinin kurulabilmiş değildir. Oryantalistlere karşı ferdi plandaki çalışmaların yanında kurumsal temelde planlı, stratejik bazı çalışmalara ihtiyaç olduğu aşikârdır. (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed İmajı)

Şimdi, Müslüman akademisyenlere düşen görev, oryantalistlere verilen cevapları akademik bir disiplin dahilinde ele alıp sistemli bir şekilde bir araya getirmek olmalıdır. Sorun büyüktür ama çözüm bu kadar da basittir. TDV

tarafından hazırlanan İslam Ansiklopedisi bu çalışmanın ilk adımı olabilir. Devamı hem zaruri hem acilen yerine getirilmeyi beklemektedir.

Bir gün gelecek, evlatlarımız ve torunlarımız, batılıların koyduğu tenkit ölçüleriyle, onların ilimlerini, itikatlarını eleştirecekler ve bir de bakacaklar ki, bugün bize yakıştırdıkları çelişki ve karışıklıkların çok daha fazlası kendilerinde mevcut! O zaman geldiğinde, batılı yazar ve siyasilere faziletin kırıntısını dahi taşımadıkları, üstelikte ahlaksız ve vicdansız oldukları ortaya çıkmayacak mı?" İlimlerimizin ve tarihimizin kaynaklarını öğrenmek üzere -ellerinde Müslümanların yazdıkları eserlerden başka kaynak olmadığını bile bile- batılılara başvurma devri artık geçmiştir. Artık, ilmi hazinelerimizin üzerindeki tozları silkeleyip, sağduyu ve hür şahsiyet şuuruyla, manevi değerlerimizi, bütün ihtişamıyla gün ışığına çıkarmanın tam zamanıdır. Gerek tarihi ve gerek dini/ekonomik/emperyalist nedenlerle İslam batıda hep kötü imajla sunulmuştur. Yüzyıllardır batı aleminde İslam ve Müslümanlar hep "şeytanın dini, uydurma, gerici, vahşi" olarak tanıtılmıştır. Bu yaftayı bizlere yapıştırmaya çalışan papazlar ve oryantalistler kadar, bu imajın yanlışlığını ortaya çıkarmayan biz Müslümanlar da ortaya çıkan bu tablodan sorumluyuz! Batıda İslam imajı yerleşik bir hal almıştır. Bugün Batı'da bu imajın restorasyonu Müslümanlar açısından kaçınılmazdır. (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed İmajı)

İslam alemi iki ayağı üzerinde doğrulmak istiyorsa, ne yapıp ne edip boynundaki kölelik zincirini kırmalıdır. Oryantalistlerin yazdıkları eserleri ve onların görüşleri, fikir süzgecinden geçirilip, hatalarını düzeltebilecek kapasiteli alimler ve yazarlar yetiştirmelidir. İslam ülkelerinden gelip oryantalistlerin gözetiminde çalışan birçok Müslüman öğrenci kendi ülkelerine döndüklerinde İslam hakkında oryantalist fikirlerin daha fazla yayılmasında aracı görevi görmüşlerdir.

Avrupa'ya gidip eğitim gören Müslüman öğrenciler, ülkelere pek çok yeni fikirler ama çoğunlukla da bulanık zihinle dönerler. Çünkü büyük sentezler yapabilecek entelektüel donanıma sahip değildiler. (İbrahim Kalın, İslam ve Batı)

Oryantalistler, birçok Müslüman'ın düşüncelerini etkilemişler ve birçok oryantalistik görüş Müslümanlar tarafından kaleme alınan eserler de yerini almıştır. Oryantalistlerin en büyük etkisi yetiştirdikleri öğrenciler ve yazdıklarını okuyan (akademisyen, gazeteci, siyaset adamı) çevrelerdeki insanların onların fikri yapılarından etkilenmelerinden kaynaklanmaktadır. Yine bu öğrenciler, Sömürge ülkelerindeki yerli araştırmacılar uzun zaman batılı araştırmacılar için

bilgi taşıyıcı olmaktan öte bir role sahip olmamışlardır. (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi)

Oryantalistlerce yönlendirilenlerin gerçekleri öğrenmeleri için yeni bir bakış açısı kazanmaları, yeni bir sözlük kullanmaları zorunlu olmaktadır. Müslüman öğrenciler sınavı geçme hevesi ile donanımsızlıklarından dolayı aldıkları bilgileri özümsemekte ve zamanla batılı hocalarının etkilerinde kalmaktadırlar. Daha sonrada onların yazdığı makale ve kitapların tesirinde kalan okuyucular, yazdıkları ders kitaplarını okuyan geleceğin yetişkini olan öğrenciler bu etkilemeden paylarına düşenleri almaktadırlar. Kısaca oryantalistler Müslümanları farklı maskeler altında kötölemeye devam etmektedirler.

Fransız şarkiyatçısı Louis Massignon (1883,1962) Nurettin Topçu'ya: “Yenilik diye, Avrupalı olacağız diye giriştiğiniz bu hareketlerin ne kadar yanlış ve yersiz olduğunu biliyor musunuz? Allah size cennet gibi bir vatan vermiş, şanlı bir tarihiniz, yüce bir dininiz, muhteşem bir kültürünüz, dünyada eşi benzeri olmayan bir mimariniz ve sanat eserleriniz var. Bütün bunları yok sayarak mı yoksa yok ederek mi büyük millet olacaksınız? Kendi kendinizi inkâr ve imha ederek mi Avrupalı olacaksınız? Bu çılgınlığı hiç bir millet yapmadı ve yapmaz. Hele siz hiç yapmamalısınız. Bu size yakışmaz. Buna hakkınız da yok! Siz kendiniz olmalısınız. Bu çılgınlığınıza anlam veremiyorum.” (Emin Işık, Nurettin Topçu, Çağdaş Bir Dervişin Dünyası)

Batı, tarihlerinin başlangıcından itibaren gücü, dolayısıyla güç üreten araçları kutsadılar. Çünkü Batı uygarlığının umutlara değil korkulara dayanıyor, varlığını hep ötekiler, düşmanlar, canavarlar icat ederek sürdürmüştür. Varlığını ötekine bağlı üreten Batı Hıristiyanlığı, İslam'ı her zaman farklı göstermeye çalışmış ve bu eğilimini bugüne dek sürdürmüştür. Müslüman bilginler arasında bir koordinasyon sağlanmalı, İslam devletlerinin oryantalistlerin iftiralarına reddiye yazacak, farklı ilim dallarında uzmanlaşmış ilmi heyetler kurmaları ve oryantalistlere gereğinde cevap vermek, onların yalan ve uydurmalarını açığa çıkarmak ve incelemek için sorumlu uzman ilmi heyet oluşturmamızdır. Bir an önce yabancı hayranlığından kurtulup, kendi kültürümüzü canlandırıp, kendimize güvenerek, hedefe ulaşacağımız inancına tam manası ile inanmamız gerekmektedir. (Hamdi Zakzük, Küreselleşme Çağında İslam)

Emperyalistler, Müslüman halkın kendilerine karşı ortaya çıkan mücadele ruhunu yok etmek için geleneksel hukuk, eğitim ve bilim sistemlerini ortadan

kaldırmayı hedeflemişlerdir. Batı aynı zamanda içimizdedir, zihnimizi işgal etmiş durumdadır. Batı ülkelerinde, insanlığın İslam dini ile alakalı her şeyde ne kadar cahil bırakıldıklarını bilmekteyiz. Batıda İslamiyet hakkında yanlış fikirlere dayalı gerçek dışı o kadar çok yargılarda bulunulmuştur ki, hakiki İslamiyet'in ne olduğu hususunda fikir sahibi olmak çok güçtür. Batı ülkelerinde, insanlığın İslam dini ile alakalı her şeyde ne kadar cahil bırakıldıklarını bilmekteyiz.

İngiltere sömürge bakanı Gladstone'un Ocak 1938 yılında, İngiltere hükümet başkanına sunduğu raporda şunları demektedir: "Savaş bize öğretti ki, İslam birliği, İngiltere imparatorluğunun sakınması ve mücadele etmesi gereken en büyük tehlikedir. Sadece imparatorluğun değil, Fransa'nın da aynı şeyi yapması lazımdır. Ne mutlu bize ki, halifelik gitti. Bir daha geri dönmemesini temenni ederim." Halifeliğin kaldırılmasından İngilizlerin nasıl mutlu olduklarına bakın! Bizim aydınlarımız da kaldırılmasından aynı mutluluğu duymuşlar ve alkışlamışlardır. Onlar halifeliğin kaldırılması ile medeni ve ileri olacaklarını zannettiler. Ama öyle olmadı. Halifeliğin kaldırılmasının kimin işine yaradığına bakmak önemlidir.

Oryantalizm ve misyonerliğin kalıntılarından Müslümanlar kendilerini temizlenmeye çalışmalıdır. Maalesef Müslümanlar misyonerlik ve oryantalizme karşı koyma gereğini bile doğru dürüst anlamamaktadırlar. Oryantalistlerin İslam aleyhine yaptıkları konuşmaları cevaplandırarak birimlerinin oluşturulması gerekir. Oryantalizmin söylediklerine bir çoklarımız, "boş sözler" der, geçeriz. Ama bunlar, bizimle savaşırken düşmanlarımızın kullandığı silah ve ateştir. Demir ve ateşe ancak demir ve ateşle karşılık verilir. Bilim alanında demir ve ateş ise çalışmak, sürekli çok çalışmaktır.

Sonuç

Avrupa, Doğu toplum ve kültürlerini özellikle tüccarlar ve seyyahlar üzerinden keşfetmeye çalışıyordu. Hedef alanlara ait ekonomiden sosyal hayata, siyasî yapıdan, Antropolojik özelliklere kadar birçok bilgiler toplanıyordu. Bu toplanan bilgilerin işlenmesi Batı açısından hayatî bir öneme sahipti. Çünkü arzulanan şey sömürgecilik düzeninin devamını oluşturacak ilişkileri belirlemektir.

Batı dünyasının Doğu dünyasını "uygarlaştırma" isteği tek taraflıdır. Batı bu görevi kendi kendisine vermektedir. Batı kendi medeniyeti yoluyla ötekileri

“medenileştirmeyi” bir talep olmaksızın kendi görevi olarak görmektedir. Öteki toplumları iyileştirme amacı ve bunu bir talep olmaksızın vazife edinmeleri, Batı’nın kendisini dünyada merkezî bir otorite olarak görmelerindendi. Batılılar açısından dünyanın her alanda merkezi kendileridir. Geriye kalan her şey ve herkes onların tanımıyla belirlenir ve onlara bağlıdır. Bu nedenle küreselleşme ve tek tipleştirme olgusunu Batı’nın farklı olanı yabancılaştırıp onu kendi uygun gördüğü kalıba sokma çabası olarak görebiliriz.

Doğu dünyasının ve değerlerinin farklılığını geri kalmışlık olarak ortaya koyan oryantalist çalışmaların arka planında Batı dünyasının kendi içsel korkuları, hayalperestlikleri, kaygıları ve çıkarları bulunmaktadır. Batı kendi sınırları dışındaki her şeyi üzerinde kontrol sağlayacağı bir nesne hâline getirmek istediğine sahiptir. Bu siyaset geçmişten beri devam ettirmektedir. Batı’nın Doğu’ya bakışı ötekileştirici bir yaklaşımdır. Bu anlayış, zamanında uyguladıkları sömürgeciliğin kendileri açısından meşru bir temele oturtulması için kullanılmıştır. Ötekileştirmenin yapılması mevcut farklılığı ifade etmekten ziyade bir karşıt inşa etmek şeklinde cereyan etmiştir. Bu inşa ediş esnasında insanlığa dair tüm doğruları kendilerine, yanlışları ise Doğu’ya mal etmeye çalışılmıştır. Bu bakımdan oryantalist bakış açısının siyaseten geldiği nokta, “hakikatin Batı’da olduğu, bu nedenle Doğu’nun yeniden biçimlendirilmesi ve Batı’yı taklit etmesi gerektiği” söylemidir.

Bu yüzyılın en büyük ayıbı, “İslam dinini yalan ve Hz. Muhammed'in aldatıcı ve yalanı yaldızlayan bir kişi olduğunu sananların sözlerini dinlemektir.” Bu gibi akılsızca ve utanmazca sözlere savaş açmamızın zamanı gelmiştir. Onların hücumlarına, sağlam metotlar geliştirmek suretiyle yapılacak ilmi araştırmalardan elde edilecek fikirlerle karşı çıkmak gerekmektedir. Müslümanların görevi, emperyalist ve oryantalistlerin düşmanlarımız olduğu gerçeğini hatırlamaktır. Oryantalistlerin iftiralalarını çürütmek, biz Müslümanların görevi olmuştur.

İslam dünyası birkaç asırdır gaflet uykusundadır. Uyanışın gerçekleşmesi, karşı tarafın hücumlarını bertaraf etmenin yanı sıra, fikren karşı hücumla geçmekle mümkün olacaktır. Günümüzde İslami gerçek yüzü ile tanıtmaya her zamankinden çok daha fazla ihtiyaç vardır. Din hizmetleri açısından internet merkezli alana daha fazla önem verilmesinin zamanı çoktan gelmiştir. Bu konuda diyanet işlerine, akademisyenlere önemli görevler düşmektedir. İnsanımızın

sorunlara doğru, gerçekçi ve makul çözümler araması zorunludur. Gençleri bu sanal alemde yalnız bırakmamak ve onların dünyalarına iştirak etmek ve bir şekilde doğru bilgiye erişimleri sağlamak son derece önemlidir. Az da olsa, bazı gayretli İslam âlimleri, oryantalistlerin çalışmalarına ve İslami konuları araştırırken taşıdıkları art niyetlere eğilerek, faaliyetlerinin gerçek yüzünü ortaya koymaya çalışmışlardır. Ancak bunlar ihtiyacı karşılamaya yetmeyen ferdi çalışmalardır. Bunların yanı sıra kurumsal temelde planlı, stratejik çalışmalara da ihtiyaç vardır.

Oryantalistlerin İslam'a karşı yaptıkları eleştirilerine cevap olarak Kur'an'da birçok ayetler vardır:

"Ehli kitaptan birçoğu sizi imanından sonra çevirip kafir etmeyi arzu eder. Hak kendilerine iyice belirledikten sonra bile sırf nefsanîyetlerinden ve kıskançlıktan dolayı bunu yaparlar. Buna rağmen Allah emrini verinceye kadar siz şimdi onlara af ile ve hoşgörüyüyle davranın. Şüphe yok ki Allah her şeye kadirdir." (Bakara, 2/109)

"Kitap ehlinde bir grup sizi saptırmak istediler. Halbuki sırf kendilerini saptırıyorlar da farkına varmıyorlar." (Ali İmran, 3/69)

İslam'la ilgili eleştirilerinde belli bir kural, metot asla kullanmayan oryantalistler İslami kaynaklar içerisinde işlerine gelenleri cımbızla seçer, ortamında koparır ve önceden belirdikleri amaçlarına ulaşmak için kullanırlar. En aşırı Şii kaynağı delil getirir; Kur'an'a saldırır, Kur'an'da bir ayette geçen kelime ile hadislerde geçen aynı anlamdaki bir başka bir kelimeyi birleştirir, aralarında irtibat bulunmayan konuları birbirlerine ekler; ayet ve hadisleri istedikleri gibi yorumlar, kelimeleri istedikleri gibi anlamlandırabileceklerini zanneder; hadislerin ve İslam tarihinin sonradan uydurulduğunu ileri sürer ama sonra uydurma kabul ettikleri bu kaynakları kullanarak İslam'a saldırırlar. İncil ile ilgili birçok gerçeği gizler, bilmiyormuş gözüdürler ve bu konuda muhataplarına "saldırı en iyi savunmadır" metodunu kullanırlar. Yalan ve iftiradan asla sakınmaz ve gerçeği bile bile gizlerler. Kaynak gösterdikleri eserlere çoğu hatta hemen hemen hiçbir okuyucusunun başvurmayacağını bildikleri için kaynaklar arasında dolaşıp istedikleri hedefe ulaşmak için işlerine gelenleri seçip itham ve iftiralarında kullanırlar! İslam'la ilgili önce bir karar verirler; anlamı, içeriği, amacı ile zıt delilleri kelime oyunları yaparak iddialarını delillendirdiklerini zannederler. Buna L. J. Davenport şöyle cevap vermektedir: "İlerideki yüzyıllarda insan cinsinin

düşünceleri ve inançları üzerinde barışçı bir etki yapmak üzere Haktan gönderilen en kuvvetli vasıtayı (Kur'an'ı) en inatçı taassup ve en cahil saldırılarla karşılamak kadar yanlış ve hem de gülünç bir hareket olamaz."

İslam ile terörü özdeşleştirmeye çalışan batı dünyası önce kendi tarihleri ile yüzleşmelidirler! Matta incilindeki şu ayet bu konuda bir delildir:"Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğula babasının, kızla anasının, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi ev halkı olacaktır." (Matta:10-34-36) Sadece son bir yüzyılda Hristiyan batı, dünyaya iki dünya savaşı, iki atom bombası, 4 kıtada (Afrika, Asya, Avustralya ve Amerika) işkence, katliam, sömürü ve asimilasyon sığdırdılar! Onlar "Barış, müjde" ile geldik derken geride bıraktıkları sadece zulüm, kan, gözyaşı olmuştur.

Bu konuda şu örnekleri de verebiliriz:

- Kenya Devlet Başkanı Kenu Kenyattu şöyle söylemektedir: Batılılar geldiklerinde ellerinde İncil, bizim elimizde topraklarımız vardı. Bize, gözlerimizi kapayarak dua etmesini öğrettiler. Gözümüzü açtığımızda ise bizim elimizde İncil, onların elinde topraklarımız vardı.

- Peru fâtihi Francisco Pizarro, bu ülkenin kıyılarına ulaşip İnkalar'ı kitleler halinde kesmeye başladığında, yüreğinde hâlâ azıcık vicdan duygusu bulunanlar duruma isyan etmiş ve ünlü komutana bu kadar çok kan dökmemesi yolunda uyarıda bulunmuşlar. Pizarro homurdanmalar gitgide artınca bir kaç kardinalden insanlık tarihine geçecek şöyle bir fetva alır: "Fethedilen bu topraklarda yaşayan canlılar (İnka İmparatorluğu'nda yaşayan insanları kastediyor) her ne kadar insana benzer bir görünüme sahip olup iki ayakları üzerinde yürümekteyseler de, sonuç itibarıyla Engizisyon Mahkemesi bunların farklı bir hayvan türü oldukları kanaatine varmıştır. Bu vesileyle, düşünme ve iman etme yetisinden yoksun olan bu hayvanların katli vacip görülmüştür. Bu "Hayvanların" teknoloji, mühendislik, astronomide ne kadar ilerledikleri ise tarihte bilinen bir husustur. Bu katliam karşısında hâlâ Batı'yı medeniyetin zirvesi görüp hayran olanlar ve "Biz yüzümüzü Batı'ya çevirdik" diyenler acaba söylediklerinden pişmanlık duyuyorlar mı?

- Amerika'nın keşfinin ilk 50 yılında Katolik İspanyollar bir milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonel hastalıklardan dolayı ölümüne sebep olmuştur.

Ve daha sonra ki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın 90% haritadan silinmiştir. Amerika'nın keşfinden 19. yüzyıla kadar 13 milyon Afrikalı köleleştirilip Amerika'ya götürülmüştür. Afrika'daki elmas, altın madenlerinin sömürülmesi yetmezmiş gibi, tüm Afrika halkının köle diye Avrupa ve Amerika'da satılır ve hatta Güney Afrika'da beyazların yerli halka uyguladığı ırkçılığın yasaklanmasının daha üzerinden 20 küsur sene yeni geçmiş iken, Asya ırkçılık daha 1994 yılında ancak yasaklanmışken, 4 kıta yüzyıllarca sömürge valileri tarafından yönetilirken, Tüm İslam alemi işgal edilip, ırk-hizip, mezhep savaşları körüklenirken, Avrupa'da ırkçı saldırılar yetmezmiş gibi İslamofobi gizli destekle yayılırken bize hala insanlık dersi verebileceklerini zannedenlerin önce aynaya bir bakması gerekmez mi? Kendi mezhepleri arasında yüzyıl savaşları yapan, iki cihan savaşına neden olup yeryüzünü cehenneme çeviren, gizli örgütlerle dünyayı yönlendirip yönetmeye çalışanlar ve onların Müslüman ülkelerdeki yarıdakçıları acaba bir gün iç muhasebesi yapabilecekler mi?

Allah Teâlâ onları Kur'an'da şöyle ifade etmektedir:

"Onlara: 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiğinde: "Biz sadece islah edicileriz" derler. İyi bilin ki, onlar müfsitlerin ta kendileridir, fakat anlamazlar." (Bakara, 2/11,12)

Kaynaklar

"Avrupa Merkezilik", Samir Amin, Yordam Kitap, İstanbul, 2021

"Batıda Hz. Muhammed İmajı", Özcan Hıdır, İnsan Yayınları, İstanbul, 2019

"Batı'nın İslam'la Kavgası" Asaf Hüseyin, Pınar Yayınları, İstanbul, 2017

"Barbar Modern Medeni", İbrahim Kalın, İnsan Yayınları, İstanbul, 2018

"Edebiyatçılarımız Konuşuyor", Nurullah Ataç, Varlık Yayınları, İstanbul, 1953

"Haberler Ağında (Medyada) İslam" Edward Said, Metis Yayınları, İstanbul, 2020

"Haçlı Emperyalizm", Demirtaş Ceyhun, Simerg Kitabevi, İstanbul, 2009

"Hangi Batı", Atilla İlhan, Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul, 1972

"Hayat-ül Hayvan", Kemalettin Demirî, Pamuk Yayıncılık, İstanbul, 2011

"Hilal ve Haç Çekişmesi" Halil Halid Bey, Diyanet Vakfı Yayınları, İstanbul, 2019

- "Huzur"*, Ahmet Hamdi Tanpınar, Dergah Yayınları, İstanbul, 2023
- "İngiliz İstihbarat Belgeleri Üzerinde Ortadoğu'ya Oryantalist Bir Bakış"*, Cengiz Kartın, Türkiz Dergisi, Aralık 2021, Sayı 60, s. 27-50
- "İslam Düşüncesinde Oryantalist Etki"*, Muhammed el-Behiy, Ekin Yayınları, İstanbul, 1996
- "İslam Etrafındaki Şüpheler"*, Muhammed Kutup, Beka Yayınları, İstanbul, 2016
- "Islam in Modern History"*, Wilfred Cantwell Smith, San Diago, California, USA 1977
- "İslam ve Batı"*, İbrahim Kalın, Diyanet Vakfı Yayınları, İstanbul, 2007
- "İslam ve İnsanlığın Kaderi"*, Gai Eaton, İnsan Yayınları, İstanbul 1992
- "İslam ve Oryantalizm"*, Meryem Cemile, Berikan Yayınevi, İstanbul, 1989
- "Krizdeki Oryantalizm-Eleştiriler"*, Tibawi, Abdülmelik, Algar, Yöneliş Yayınevi, İstanbul, 1998
- "Küreselleşme Çağında İslam"*, M. Hamdi Zakzuk, Mana Yayınları, İstanbul, 2013
- "Liberal İslam"*, Leonard Binder, Rey Yayıncılık, İstanbul, 1997
- "Max Weber ve İslam"*, Bryan S. Turner, Vadi Yayınları, İstanbul, 2019
- "Modern Dünyanın Bunalımı"*, Rene Guenon, Ketebe Yayınları, İstanbul, 2023
- "Muhammed ve Kur'an'dan Özür"*, Lord John Davenport, Dorlion Yayınları, İstanbul, 2023
- "Nurettin Topçu, Çağdaş Bir Dervişin Dünyası"*, Emin Işık, Dergah Yayınları, İstanbul, 2019
- "Oksidantalizm, İki Doğu, İki Batı"*, Abdullah Metin, Açılım Kitap, İstanbul, 2013
- "Oryantalizm"* Yücel Bulut, TDV İslam Ansiklopedisi
- "Oryantalizm İslam ve Türkler"*, Ömer Baharoğlu, Toker Yayınları, İstanbul, 2000
- "Oryantalizmin Kısa Tarihi"*, Yücel Bulut, Küre Yayınları, İstanbul, 2017
- "Oryantalizm ve Oryantalistler"* Mustafa Sibaî, Beyan Yayınları, İstanbul, 1993
- "Oryantalizm ve Doğu"*, Ümit Kılıç, Türkiz Dergisi, Aralık 2021, Sayı 60, s. 11-26

“Oryantalizm Yanılgısı”, Mehmet Bir, Academia.edu

“Renan Müdafâanâmesi”, Namık Kemal, Milli Kültür Yayınları, Ankara, 1962

“Rûhu’l Beyân Tefsiri”, İsmail Hakkı Bursevî, Damla Yayınevi, İstanbul, 2010

“Sömürgecilik ve Eğitim”, Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, İnsan Yayınları, İstanbul, 1991

“Şarkiyatçılık ve İslam”, Michael Curtis, Matbu Yayınevi, İstanbul, 2015

“Tarih Hırsızlığı”, Jack Goody, Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul, 2019

“The Call of the Minaret”, Kenneth Cragg, Oneworld Publication, 2000

“The Story of Civilization”, C.E.M. Joad, Kiran Kumbhar, 2016

“Yeryüzünün Lanetlileri”, Frantz Fanon, Versus Kitap, İstanbul, 2018

Yorum ve Eleştirileriniz için: oryanmh@gmail.com

[Ana Sayfa](#)

[Makaleler](#)